

Sygn. akt VII U 1251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: protokolant sądowy B. G.

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2015 r. w Warszawie

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 11 kwietnia 2014 r. znak: (...)

1 oddala odwołanie

2 przyznaje pełnomocnikowi z urzędu adwokatowi M. S. prowadzącemu Kancelarię Adwokacką na ul: (...) lok. w W. kwotę 60 zł (sześćdziesięciu zł) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej z urzędu którą to kwotę wypłacić ze środków Skarbu Państwa kasa Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2014 r. **ubezpieczona B. S.** złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odwołanie od decyzji wyżej wymienionego organu rentowego z dnia 11 kwietnia 2014 r., znak (...) ustalającej, podleganie przez B. S. obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu w okresie od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że co prawda odwołująca się na podstawie wpisu nr (...) do ewidencji prowadzonej przez Prezydenta Miasta O. do 25 października 2009 r. posiadała uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej jednakże z uwagi na okoliczność że w tym okresie faktycznie jej nie prowadziła, działalność była wyłącznie zarejestrowana, nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Odwołująca podniosła, że w okresie objętym decyzją organu rentowego nie wystawiała żadnych faktur, nie świadczyła usług i nie dokonywała obrotu żadnymi towarami, nie skorzystała z możliwości zwrotu naliczonego podatku VAT-7. Z uwagi na powyższe twierdzenia odwołująca się, zakwestionowała okoliczność podlegania w okresie od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu wnosząc o zmianę decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poprzez uznanie, że w okresie od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r. nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, (odwołanie od decyzji ZUS, k.2-9 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 1 lipca 2014 r., w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że odwołująca figurowała jako płatnik składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 31 grudnia 1998 r. do 25 października 2009 r. i zadeklarowała podleganie z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu. Na skutek korekty okresu prowadzonej przez odwołującą działalności gospodarczej dokonanej 14 lutego 2014 r. w której jako ostatni dzień jej wykonywania odwołująca wskazała dzień 28 lutego 2009 r. organ rentowy przeprowadził postępowanie. Organ rentowy ustalił, że na podstawie wpisu nr (...) do ewidencji prowadzonej przez prezydenta Miasta O. do 25 października 2009 r. płatnik składek posiadała uprawnienia do prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą (...), a wpis został wykreślony w dniu 26 października 2009 r., a przed tą datą działalność nie była zawieszona, (karta 10 akt verte 1251/14) (odpowiedź na odwołanie, k. 10 a.s.)

Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona w okresie od 31 grudnia 1998 r. do 25 października 2009 r. figurowała jako płatnik składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W dniu 14 lutego 2014 r. B. S. złożyła w Zakładzie ubezpieczeń społecznych korektę okresów obowiązkowych opłacania składek w której wskazała jako ostatni dzień wykonywanej działalności datę 28 lutego 2009 r. (karta 19 a.r.).

W wyjaśnieniu do korekty z dnia 11 lutego 2014 r. odwołująca podniosła, że celem złożonej korekty miało być uwidocznienie faktycznego okresu prowadzonej działalności. W załączeniu do korekty odwołująca zamieściła szereg załączników, w tym zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. na dowód nieosiągnięcia zysku z działalności (k. 9 a.r). Ponadto w podczas przesłuchania w charakterze strony, potwierdziła swoje wcześniejsze stanowisko zawarte w odwołaniu od decyzji, przyznała również, że jej działania były nakierowane w stronę korzystania z ustawy abolicyjnej (protokół z przesłuchania strony, a.r. 77).

W odniesieniu do złożonej korekty Zakład Ubezpieczeń Społecznych wszczął postępowanie w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r. W toku przeprowadzonego postępowania organ ustalił, że odwołująca na podstawie wpisu nr (...) do ewidencji prowadzonej przez Prezydenta Miasta O., do dnia 25 października 2009 r. posiadała uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej. Podniósł, że odwołująca wykreśliła wpis w dniu 26 października 2009 r. Ponadto organ po dokonaniu weryfikacji danych na koncie odwołującej ustalił, że za okres od marca 2009 r. do października 2009 r. dokonała rozliczenia składek na dokumentach ZUS DRA.(k. 25 -26 a.u.).

W dniu 11 kwietnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Inspektorat w O. wydał decyzję znak: (...), w której stwierdził, że B. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r.

Powyższą decyzję organu rentowego zaskarżyła odwołująca, inicjując tym samym niniejsze postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2-7 a.s).

W toku postępowania, odwołująca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła kopie wyciągów z rachunku bankowego prowadzonego przez Bank (...) S.A z siedzibą w W. dla (...), na okoliczność nieosiągnięcia dochodów z działalności gospodarczej i nie zaciąganiu zobowiązań w związku z działalnością gospodarczą w okresie od 1 marca 2009 r. do 25 października 2009 r., a także zaświadczenia nr (...) wydane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. - na okoliczność braku przychodów z działalności gospodarczej w spornym okresie (k. 45-58 a.s). W dalszym toku postępowania podniosła, że faktycznie działalność gospodarczą prowadziła do wiosny 2008 r. Odwołująca podkreśliła, że cierpiała na depresję i nie podejmowała w spornym okresie żadnych działań związanych

z wykonywaniem działalności gospodarczej. Odwołująca nie złożyła przy tym jakichkolwiek dowodów na okoliczność leczenia psychiatrycznego, wyłączającego jej zdolność do prowadzenia działalności gospodarczej (k. 78 a.s)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ubezpieczonej. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie zaważył, co następuje:

Odwołanie B. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 kwietnia 2014 r, znak (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 11 ust. 2, art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 z późn. zm) obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Zgodnie z art. 13 pkt. 4 tejże ustawy obowiązek ten rozciąga się na okres od dnia rozpoczęcia działalności do dnia jej zaprzestania, z wyjątkiem okresu na który działalność została zawieszona.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr. 155 poz. 1095 z póź. zm.) okres zawieszenia prowadzenia działalności rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o jej zawieszeniu i trwa do dnia złożenia informacji o jej wznowieniu.

Słusznie organ rentowy przyjął, że w odniesieniu do przepisów w/w ustawy obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powstaje i wygasa w terminach określonych w art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 z póź. zm.), a czas objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami powinien być tożsamy z okresem prowadzenia działalności gospodarczej zgłoszonej w urzędzie rejestrowym. Powyższe potwierdza, art. 7 b ust. 1 ustawy Prawo działalności gospodarczej z dnia 19 listopada 1999 r. (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 z póź. zm.) stanowiący, że informacja o zwieszeniu bądź likwidacji wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowieniu wykonywania podlega wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej. Zasadnym jest więc przyjmowanie przez Zakład Ubezpieczeń w celu ustalania obowiązku ubezpieczeń wyłącznie informacje zgłoszone przez osobę prowadzącą działalność w organie ewidencyjnym i wpisane przez ten organ do ewidencji.

Na gruncie przywołanych wyżej przepisów w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy uznać z prawidłową. Odwołująca wpisu o wykreśleniu z ewidencji dokonała 26 października 2009 r., a przed tą datą działalność ta nie była zawieszona. Wyrejestrowanie działalności od dnia 1 marca 2009 r. i zaprzestanie opłacania składek pomimo nadal prowadzonej działalności nie znajduje uzasadnienia w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów w tym przesłuchania samej odwołującej. Zasadnym jest przejęcie, że działania odwołującej w tym złożenie korekty nie miały tak jak to podnosiła na celu, uzgodnienia stanu faktycznego z rzeczywistym stanem polegającym na nieprowadzeniu przez odwołującą w spornym okresie działalności gospodarczej a były nakierowane jedynie na możliwość wykorzystania ustawy abolicyjnej w jak najszerszym zakresie. Sąd Okręgowy podkreśla, iż złożona do akt sprawy dokumentacja w postaci kserokopii wyciągów bankowych rachunku działalności gospodarczej odwołującej, z których wynika brak uzyskiwania przychodów, nie stanowi dowodu nie prowadzenia działalności gospodarczej. Zdaniem tutejszego Sądu odwoławczego, twierdzenia odwołującej poparte ww. materiałem dowodowym w postaci kserokopii wyciągów bankowych nie mogą dowodzić okoliczności faktycznego nieprowadzenia działalności gospodarczej w spornym okresie, albowiem zdaniem Sądu możliwe jest uzyskiwanie wynagrodzenia z tytułu prowadzonej działalności w formie gotówki, bądź innych środków płatniczych. Sąd Okręgowy zważył nadto, iż niczym niepoparte twierdzenia o okoliczności choroby psychicznej, nie mogą dowodzić faktycznego istnienia choroby psychicznej ograniczającej wykonywanie działalności gospodarczej przez ubezpieczoną

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku w punkcie 1.

punkcie 2 wyroku, Sąd Okręgowy przyznał pełnomocnikowi z urzędu adwokatowi M. S. prowadzącemu Kancelarię Adwokacką kwotę 60,00 zł powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. 2013.461 ze zm.).